

БАВУЛОНЯ СЕ ПОКЛАНЯ НА АЛЕКСАНДРА.

Тогава Бавулоните рекли на-Александра. Многа лѣта твоа царъ на-сичка вселеннаѧ! Послѣ мъ занесли много дары: извадели златото Даріево, дѣлъ хлады таланта: конѣ отъ оборжъ хладо. Сто лева, со съ оковы (сенджиры) среbarны: хладо леопарди на ловството: конѣ Ярапски петь стотини много бѣрди: златны чашы 2: хлады: хладо паницы: конѣ вороженны 3: хлады съ рыбавы кожы, които непреминовало желѣзо: вржхната дрѣха на-цара Ксеркса Персідскій, коато была украсена съ змѣйски ногти, и съ многоцѣнны каменѣ: Короната на цара Сосонха, гдѣто и той становъ царь на-сичкиятъ свѣтъ: Трапезата на-царь Даріа, коато была направина отъ зефири, веъшь многоцѣнна, коато имала толкова пречудно дѣланіе (ишлимѣ) гдѣто, когато, малъ отгоре на неѧ, никогда злосърдце нѣмалъ. Александръ сѣделъ въ Бавулона 30: дни.

РЕЛИКА СКРЖЬБЫ ДАРИЕВИ.

Дарій като чвлъ защю Александръ обладалъ Бавулона, угорчилсе много въ сърдцето, и рекълъ: какво пострадахъ, о азъ окаанный! какъ въздигахъ сеke си до некото, и земнаны чловѣцы несозволавахъ да срѣщнemъ, но сега паднахъ долъ като най лошавыжъ чловѣкъ на сичкійтъ свѣтъ, понеже Александръ облада сичкото ми царство. Добрѣ дѣма пословицата: „Защю който чловѣкъ зема съ неправда, посѧкъ трека да плаща съ недостатокъ съ утесненіе и сѫзы.“